

Το τέλος φανέρωσε το μεγαλείο της ψυχής του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και Αρχιερατικό Μνημόσυνο των μακαριστών Μητροπολιτών Καστορίας κυρού Γρηγορίου του Γ' επί τη συμπληρώσει 25 ετών από της κοιμήσεως του και κυρού Σεραφείμ του Α', επί τη συμπληρώσει 40 ημερών από της κοιμήσεως του, ετέλεσε το πρωί του Σαββάτου 6 Φεβρουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στον Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος Καμένων Βούρλων, παρουσία αντιπροσωπείας του Συλλόγου Βορειοελλαδικών Ν. Φθιώτιδος, όπου πολλά μέλη του τυγχάνει να είναι και Καστοριανοί.

Με απόφαση του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών, το Αρχιερατικό Μνημόσυνο τελέσθηκε και στην Φθιώτιδα λόγω των περιοριστικών μέτρων που ισχύουν για την πανδημία, τα οποία δεν επέτρεψαν την αυτοπρόσωπη συμμετοχή του στο Ιερό Μνημόσυνο που τελέστηκε στην Καστοριά, αλλά και για ακόμη τρεις λόγους, τους οποίους ο κ. Συμεών εξήγησε στον προσλαλιά του.

Οι Ιερές Ακολουθίες μετεδόθησαν απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και μέσω του διαδικτύου.

Τον Θείο Λόγο εκήρυξε ο Άγιος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Άγγελος Ανθόπουλος, ο οποίος και ανέλυσε τον τελευταίο στίχο από το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας: «Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης • κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι,

καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.(1' 16)», αναφερόμενος στον βίο και τα έργα και την πολιτεία του Αγίου Φωτίου του Μεγάλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Μετά την τέλεση του Αρχιερατικού Μνημοσύνου ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, σεβάσμιο Γέροντα Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Χριστοφόρο Κολοκυθά για την οργάνωση του Ιερού Μνημοσύνου και την αρχοντική φιλοξενία και εξήγησε τους λόγους για τους οποίους επέλεξε το Ναό του Αγίου Παντελεήμονος για να τελέσει το Ιερό Μνημόσυνο.

Χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Επέλεξα τη Λουτρόπολη των Καμένων Βούρλων, πρώτον διότι είναι ένας χώρος ο οποίος επί πολλές δεκαετίες ιδιαίτερα στο παρελθόν, ήταν ένας χώρος θερινής αναψυχής πολλών Καστοριανών. Είναι μία περιοχή δηλαδή της Μητροπόλεώς μας, η οποία συνδέεται με την Καστοριά, την ιδιαίτερη πατρίδα μου. Και μιας και το μνημόσυνο είναι των Αρχιερέων της Καστοριάς, ένας λόγος, που ήθελα να γίνει εδώ είναι αυτός ο πρώτος λόγος.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι κοντά σε αυτόν εδώ τον χώρο, στην αιματοβαμμένη ασφαλτο, που συνδέει τη Βόρεια Ελλάδα με την Κεντρική Ελλάδα, με την Αθήνα, άφησε την τελευταία του πνοή ο μακαριστός Μητροπολίτης Καστοριάς κυρός Γρηγόριος Β΄, ο προκάτοχος του Γρηγορίου Γ΄, που έχουμε σήμερα το μνημόσυνο. Και αυτό το θλιβερό γεγονός, που τότε ήμασταν μικρά παιδιά, μας σκόρπισε οδύνη

και θλίψη, άνοιξε όμως και το δρόμο για να τον διαδεχτούν διαδοχικά δύο σπουδαίοι και μεγάλοι ιεράρχες, όπως σπουδαίος και μεγάλος ιεράρχης ήταν και ο Γρηγόριος Β΄ ο Μαΐστρος, αλλά και όλοι οι προκάτοχοί του.

Ο Γρηγόριος Γ΄, ο οποίος υπήρξε και ο πρώτος πνευματικός μου πατέρας, υπήρξε άνθρωπος πραότητας, καλοσύνης, επιείκειας, μακροθυμίας, ειρήνης και αγάπης. Και μάλιστα θα μπορούσα να πω, ότι και ο Γρηγόριος συνεδέετο με τη Μητρόπολή μας, καθώς πάντοτε σταματούσε για προσκύνημα στην Αγία Αικατερίνη, στο δρόμο προς το Δομοκό, καθότι και ο ίδιος διηκόνησε την Αγία Αικατερίνη στον Πειραιά, αλλά και ευλαβείτο πάρα πολύ τον μακαριστό προκάτοχο μου, κυρό Δαμασκηνό. Έτσι άλλωστε κι εγώ αξιώθηκα να γνωρίσω, ως λαϊκός, και να δω από κοντά το μακαριστό προκάτοχό μου Δαμασκηνό, συνοδεύοντας σε κάποιο πέρασμά του από την Αγία Αικατερίνη στο Καινούργιο Λοκρίδος τον μακαριστό Γέροντα μου Γρηγόριο. Και μάλιστα «έφυγαν» την ίδια χρονιά, ο Δαμασκηνός με το Γρηγόριο, το 1996.

Ο μακαριστός Γρηγόριος εποίμανε την Καστοριά με πολλή αγάπη και ήταν ο άνθρωπος της ειρήνης και της καλοσύνης. Στη συνέχεια τον διαδέχθηκε ο μακαριστός κυρός Σεραφείμ, ο οποίος ιδιαίτερα συνεδέετο με τον σεβαστό μας γέροντα, τον πατέρα Χριστόφορο, από τότε ακόμη που ήταν λαϊκός ο μακαριστός κυρός Σεραφείμ, και αυτός είναι ο επιπρόσθετος λόγος, που ήθελα να γίνει σήμερα εδώ το Ιερό του Μνημόσυνο.

Ο μακαριστός κυρός Σεραφείμ υπήρξε ένας Ιεράρχης, ο οποίος ανέβηκε στην Καστοριά νεότατος στην ηλικία, σε ηλικία μόλις 37 ετών, για να υπηρετήσει με αγάπη, με αυταπάρνηση. Και διηκόνησε με αγάπη, με δοτικότητα, με έντονο συναίσθημα την πόλη και τη Μητρόπολη της Καστοριάς και εκοιμήθη πριν από λίγο καιρό, χτυπημένος από την πανδημία, περνώντας ένα μαρτυρικό και οσιακό τέλος, αλλά αυτό του το τέλος φανέρωσε το μεγαλείο της ψυχής του και την αγάπη του για το Χριστό και τους ανθρώπους».

Ο Σεβασμιώτατος στην συνέχεια αναφέρθηκε και σε διάφορα στιγμιότυπα της ποιμαντορίας τους και με συγκίνηση ευχήθηκε:

«Δεόμεθα στον Άγιο Θεό να τους έχει κατατάξει μεταξύ των αγίων και των δικαίων, να συλλειτουργούν στο ουράνιο θυσιαστήριο και να εύχονται για όλους εμάς, τόσο για το ποίμνιο της Μητροπόλεως Καστορίας, όσο και γενικότερα για όλους τους Χριστιανούς, κληρικούς και λαϊκούς, τα μέλη του Σώματος του Χριστού, της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Να είναι η μνήμη τους αιωνία. Εύχομαι δε η αγάπη του Θεού να ευλογεί όλους σας, τις οικογένειές σας, την ζωή σας».

[ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ](#)

